

LaRouches opfordring til nyt Bretton Woods: På 47-årsdagen for Nixons fjernelse af dollarens guldstandard

15. august (EIRNS) – Den 15. august er en historisk dato, fortalte Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche under en konferencesamtale med LaRouche-bevægelsens amerikanske medarbejdere i dag. For nøjagtigt 47 år siden afsluttede Richard Nixon fastkursssystemet og afkoblede dollaren fra guldstandard. Lyndon LaRouche var nok den eneste økonom, der med absolut klarhed indså hvad det ville betyde. Han sagde, at hvis Vesten holdt sig til de monetaristiske politikker, der var repræsenteret ved dette træk af Nixon, ville verden uvilkårligt gå ind i en ny mørk tidsalder med fare for en ny fascisme og depression – medmindre der opstod et nyt retfærdigt økonomisk system, et Nyt Bretton Woods system. Og det er præcis, hvor vi står i dag.

De kommende 90 dage indtil midtvejsvalget i USA vil være afgørende for, om der enten nås et nyt paradigme, eller om det fører til økonomisk kaos og fare for krig. Der er en klar vending i 'carry trade'-handelen undervejs, fra de fremvoksende markeder og tilbage til dollaren, hvilket til dels blev udløst af Den amerikanske Centralbanks rentesatser, men også har flere systemiske grunde. Der er mange såkaldte eksperter, bankfolk, alle slags mennesker fra det finansielle miljø, der advarer om, at en fuldkommen økonomisk storm, vil komme ud af denne krise i de fremvoksende markeder, og at den vil kunne ramme USA og resten af verden, selv inden midtvejsvalget.

Der er en overhængende krise i forhold til Tyrkiet. Dette skyldes ikke Trumps sanktioner mod Tyrkiet, men snarere den systemiske karakter af krisen. Dette har også at gøre med det faktum, at Turkiets præsident Erdogan i den seneste tid har været i gang med en strategisk nyorientering, hvor han erklærer, at han ønsker at være en del af BRIKS, der er involveret i opbygningen af en ny finansiel arkitektur, og af den grund bliver han politisk angrebet med økonomisk krigsførelse.

Allerede tilbage på G20-topmødet i Hangzhou i 2016 forlangte Kina en ny finansiel arkitektur, og sagde at årsagerne til finanskrisen i 2008 ikke var blevet afhjulpet. Kina har i mellemtiden taget store skridt til at modvirke spekulation, forbudt spekulation i landet og forbudt kinesiske investorer at involvere sig i spekulative projekter i udlandet.

Nu, i forbindelse med straffesanktioner der er gået over gevind mod forskellige lande, forbereder disse lande sig på at forlade dollaren. For eksempel indeholder lovforslaget, som senator Lindsey Graham og andre indførte i det amerikanske senat, nye sanktioner mod Rusland, hvilket indebærer forbud mod al russisk bankvirksomhed i udlandet, handel med russiske statsobligationer, forbud imod at Aeroflot kan lande i USA, nedgradering af diplomatiske forbindelser mellem USA og Rusland – ud over sanktioner på grund af Skripal-sagen, for hvilket der absolut ikke er blevet fremlagt bevis. Det er naturligvis et alvorligt spørgsmål, og den russiske premierminister Medvedev sagde for et par dage siden, at de betragter dette som en økonomisk krigserklæring, og at hvis sådanne sanktioner gennemføres, vil Rusland tage passende modforanstaltninger.

Dette angreb på Rusland er det samme som det britiske kupforsøg mod præsident Trump: Hele formålet var at ødelægge mulighederne for at have forbedrede forbindelser mellem USA og Rusland. Og hvis man har den slags handelskrig, hvilket vi allerede så i forbindelse med CAATSA-lovforslaget i august

sidste år, som blev stemt op til 98-2 i Senatet, hvilket umuliggør et veto af Trump, så har man sat kursen imod en komplet katastrofe.

Trumps foranstaltninger mod Tyrkiet vil ikke kunne tvinge Erdogan til at kapitulere, men vil medføre det modsatte resultat. Der er en indsats fra britisk side for at opnå denne kapitulation. For eksempel er der en artikel af Jim O'Neill, som er den tidligere leder af Goldman Sachs, og som nu er leder af Chatham House/Royal Institute of International Affairs. Han kommer med en fuldstændig advarsel om, at Erdogan skal kapitulere, at han må give efter for (økonomisk -red.) voldtægt af Tyrkiet, og at hverken Rusland eller Kina vil hjælpe.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov er imidlertid nu i Ankara, og han interviewede TASS, hvor han sagde, at Rusland allerede omdanner sin handel med Tyrkiet til deres nationale valutaer, at de gør det samme med Iran, og at de også taler om dette med Kina. En tilbagevenden til handel i nationale valutaer vil ikke løse det globale problem, men det kan være et vigtigt mellemliggende skridt i retning af et fuldt udbytte af et Nyt Bretton Woods-system, som LaRouche har angivet.

Dette ville betyde, at den globale spekulative boble ville blive fastfrosset og gennemgå en konkursbehandling; der ville blive etableret et system med faste valutakurser; hvert land skal have en nationalbank for suveræn kontrol over kreditgivning; et internationalt clearinghus ville blive oprettet for at balancere samhandelen på langt sigt; og internationale investeringer til lave renter baseret på klare videnskabelige principper for fysisk økonomi ville blive tilskyndet. Der er allerede taget skridt i denne retning i form af AIIB, BRIKS 'New Development Bank', 'New Silk Road Fund'.

For at Vesten kan deltage fuldt ud, vil det kræve en genindførelse af Glass/Steagall-bankopdeling for at slippe af

med kasinoøkonomien; derefter oprettelse af nationalbanker til at udstede kreditter for produktive investeringer, for sidenhen at kunne gå med i denne form for internationalt samarbejde.

Lyndon LaRouche understregede for mange år siden den pointe, at den eneste måde at gøre det på er ved at bryde det Britiske Imperiums magt, og det kræver en firemagtaftale – Rusland, Indien, Kina og USA – og sidenhen, kan andre lande, der ønsker at overleve, knytte sig til det nye system.

Hvad der sker i USA, vil være afgørende for at få det til at ske, i særdeleshed at kuppet mod præsident Trump bliver stoppet.

Helga Zepp-LaRouche afsluttede sin strategiske gennemgang med følgende overvejelser:

Hvad angår verdenshistorien har vi nået et punkt, som Nikolaus af Cusa meget profetisk genkendte allerede i det 15. århundrede, nemlig, at man ikke kan have 'halve løsninger'. Når man har en systemisk krise, kan man ikke løse det i den ene region og have fred der, mens andre regioner går i skuddermudder; man er nødt til at have fat i de remedier, der afhjælper det systemiske problem i hele systemet.

Det er det, som Lyndon LaRouches livsværk har handlet om. Han har ikke kun været den bedste og sandsynligvis den eneste økonom, der er værdig til titlen, men han har viet hele sit liv til at finde løsninger på et højere niveau, på niveauet af "modsætningernes sammenfald", som Cusa udtrykte det.

Dette er et af disse enestående momenter i historien. Der er mange perioder, hvor man ikke kan gøre meget, som '60'erne', '70'erne'; Det var rolige perioder, hvor tingene gik sin gang, og man kunne ikke gøre meget, for alt var helt låst i klare mønstre og systemer. Men nu: enhver der ikke er helt fra forstanden kan se, at det gamle system kollapser! EU er i forfærdelig form; der er alle de strategiske tilpasninger, der

fremkommer; der er oaser af håb. Så det er ikke klart endnu: det er en meget udefineret situation, hvor løsningen ligger parat, og det faktum, at status quo ikke kan forblive som det er nu, står tydeligt klart.

Man skal se på det i det lange historiske perspektiv: Vi er i en overgangsperiode fra en æra af den menneskelige universelle civilisation til en ny. Og den nye æra vil enten være med de neokonservative og den britiske imperium faktion, hvilket sandsynligvis vil føre til udryddelsen af civilisationen i en termionuklear krig, for det er hvad konfrontationen med Rusland ville indebære. Eller vi kan rykke ind i en ny civilisationstid, et nyt paradigme, et nyt sæt internationale relationer baseret på respekt, på suverænitet, med fokus på de mest avancerede traditioner i hver kultur, hvor forholdene mellem mennesker endelig vil blive menneskelige! Folk vil forholde sig til hinanden som Einstein og Planck, Humboldt og Schiller. Alt man behøver at gøre er at studere deres korrespondance, og man vil forstå, på hvor højt et niveau folk kan relatere til hinanden.

Vi er ikke dyr; vi behøver ikke at gå med snuden nede ved jordoverfladen. I stedet kan vi løfte vores blik mod stjernerne og virkelig flytte den menneskelige civilisation til en helt ny æra af kreativitet og samarbejde, en æra uden fattigdom, og hvor hvert eneste barn har mulighed for at udvikle dets fulde potentiale, konkluderede Zepp-LaRouche.